

ставлявать повече отъ 20 мили села едно до друго, палаты, къшкови красны, дѣто сичкытъ богатства на вѣсточното великолѣпіе сѣ исцпаны за сѣзѣдаваніето имъ отъ великытъ Султаны; единъ видъ отъ Европейското великолѣпіе блѣщи въ къщыта, които посланныцытъ на чуждытъ силы владѣжтъ на *Теранія* и на *Біюк-дере*; стары и живописны кулы, издигнаты отъ Генуезцытъ за упазванье на Босфора, въ времето на тѣхната минала сила и слава, или другы, новы крѣпости, които бранѣжтъ отъ непріятеля краищата на канала; най-подирь, на влизаніе въ Черно море, сѣкогы почти крѣстосвать платнены или параходны кораби, които кога стоки, кога пассажири носѣжтъ въ столицата или пъкъ отъ нея износятъ за вѣтрѣшнытъ мѣста на пространната Имперія. . . . Съ една рѣчь не са намѣрва ни едно мѣсто, ни една точка по брѣговетъ на Босфора (и въобще на Константинополь), която да не сѣбужда паметьта и мыслъта, която да не оживява въображеніето и кистьта на художника.»

Художественнытъ описанія, които са наричатъ и живописны, нѣкои пъкъ сѣставятъ отдѣльны сѣчиненія; таквызи сѣ напр. «Писмата за Испанія» отъ В. Боткина; «Писмата за Италія» В. Яковлева; «Писма изъ Франція и Италія (1847—1852) Искандера, и другы.» А често художественнытъ описанія влизать като часть въ сѣстава на другы сѣчиненія; тѣй, образцытъ на описаніята въ първата часть на пълната Русска Христоматія отъ А. Галахова почти сичкытъ сѣ извлечены изъ другы по-обширны произведенія на тѣхнытъ авторы. При другытъ отъ този родъ описанія, които срѣщамы въ много броеве на *бзмарскытъ книжници*, ный быхмы посочили особенно описаніето на *Кандили* (кървавъ мысъ) въ 13-а книжка, ч. II. отъ 1859 год.; ёще —